

Altid sammen

Amir var glad for at blive beseglet til sin familie i templet.

Olivia Kitterman

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Italien.

Amir holdt mors hånd, da de gik gennem lufthavnen i Rom i Italien. De havde netop fløjet fra deres hjemland Grækenland. De skulle til templet for at blive beseglet som familie! Hans storesøster var endda kommet langvejsfra, så hun kunne blive beseglet til dem.

»Hvor er bedstemor?« spurgte Amir og kiggede sig omkring. Han hoppede lidt på tæerne. Han glædede sig så meget!

»Vi finder hende,« sagde mor.

»Bedstemor« var ikke rigtigt Amirs bedstemor, men han kunne godt lide at tænke på hende på den måde. Hun var ligesom hans missionær-engel! Hun havde hjulpet hans familie med at lære om evangeliet. Og nu hjalp hun dem med at komme i templet for første gang!

»Der er hun!« råbte Amir. »Hej bedstemor!«

Amir vinkede med armen. Søster Bush vinkede tilbage med et stort smil. Hun gik over og gav Amir et knus. »Er du klar?«

»Ja!« sagde Amir.

Søster Bush ringede efter en taxa, som kunne køre dem til templet. Amir kravlede ind ved siden af sin søster. Snart drejede taxaen om hjørnet, og Amir kunne se templet. Der var så stort og fantastisk.

»Det ser endnu bedre ud end på billederne!« sagde Amir.

Amir og hans familie gik rundt på tempelgrunden og tog nogle billeder. De havde drømt om denne dag så længe.

Da det blev tid til at gå indenfor, følte Amir, at han var på vej ind i himlen. Templets indre var så rent og lyst. Alle tempeltjenere var så søde. Amir følte, at vor himmelske Fader vågede over ham. Han følte sig tryk.

Amir ventede, mens hans forældre og søster gik ind i en anden del af templet. To venlige tempeltjenere ventede sammen med ham og gav ham noget hvidt tøj, han skulle have på. De viste ham en video om Jesus Kristus. Han følte fred.

Da det blev tid, ledte tempeltjenere ham ovenpå. Amir kiggede efter Jesus på malerierne. Det gjorde

ham glad at vide, at han var i Guds hus.

Det værelse, de kom ind i, var smukt. En stor, funk-lende lysekroner hang fra loftet. To store spejle hang over for hinanden på væggene. Hans familie ventede allerede derinde.

Mor og far knælede ved et alter, der var dækket af blødt stykke stof, og holdt hinanden i hånden. En tempeltjener bad Amir og hans søster om at knæle ved alteret sammen med dem. Det føltes som om, at de blev forenet, efter de havde været adskilt i lang tid.

Amir græd af glæde. Hans familie så også glad ud. Han vidste, at den varme følelse, han følte, var Helligånden. Han var glad for, at de alle kunne være der sammen.

Da det blev tid til at tage tilbage til Grækenland, krammede Amir sin storesøster farvel. Han var ked af, at de skulle gå. Men han vidste, at de på grund af templet en dag altid ville være sammen. ●

At tage til templet

Templet er et helligt sted, hvor vi lærer mere om vor himmelske Fader. For at komme ind har I brug for et særligt stykke papir, der bliver kaldt en **tempelanbefaling**. Det år, hvor I fylder 12, kan I mødes med jeres biskop eller grenspræsident for at få en anbefaling til at udføre dåb i templet. Hvis I skal besegles til jeres familie, kan I få særlig tilladelse til at gå ind i templet.

ILLUSTRATIONER: TOBY NEWSOME

